

1862 január 24-ke

K. 513/533.

Keves, Barátom!

Levelem átadója Markovszky, ismét
mi tanár, különben is ohojvái színtelen
re lemmi, megkér, utasítam valami bizo-
mányal hozzád: Eü hát senem is ezt. Kérlek,
ha az ember tragediája megjelni, küldj
egy példányt belőle. Milyen fogsz-e írni
völa (minis gondolom) a lapba? Vagy más,
a bizod? Ez esetben, megpróbálke, hatom-e
vele? Vagy van-e mofranziq egyis, miröt is,
nem ahaonál?

A kizálmódy J. kürgyütelésére, nagy írja
Gregus, igérenembe bíva engem is egyike fel-
olvasónak, tettesek. Jót van; de G. ezt is írja
önt kölkeményre tetűk, mártik len Jókai, elbe
sielő műre. Remélem ez nem azt teszi hogy
az én kölkeményem ne lehetne elbesielő" mű-
s valami óda tartoznék lemmi, mert én ífen
egy köl-

~~sem~~ sõi beméghék aharnék felolvadni, ké^{sz}
lek nyugtass meg: min-e ex szándoktok ellen?

Jórem veled. Szereső" barát,
sod (Feleréged & Jutrás röholva)

Fárik.

